

ונקדשתי בתוך בני ישראל

ביאור בדרך אפשר

1 'ונגעים' בעצמות אור-אין-סוף שלמעלה מחכמה [פידוע
 2 מאמר חכמינו ז"ל במדרש בענין שאלו מה תהיה התקנה של מי שחטא
 3 לתורה כו' והמענה היה שאין לו תקנה שאלו להקב"ה כו' אמר
 4 יעשה תשובה ויתפפר לו, דהמענה יעשה תשובה כו' בא
 5 דוקא מהקב"ה שלמעלה
 6 מחכמה דתורה שמבחינתה
 7 אין לחוטא תקנה], לכן על-
 8 ידי התשובה, יכול פמוני
 9 והאדם יכול להגיע לקדושה
 10 ברמה כזאת שברך כלל אכן לא
 11 יתכן להעלות על הדעת שהיא
 12 קדושה שנברא מסוגל להגיע
 13 אליה, ונמצא שלמעשה דברי
 14 הצמח-צדק שעצם הסברא של
 15 קדושה "כמוני" היא דבר תמוה
 16 לא סותרים לדברי אדמו"ר הזקן
 17 שבעבודת התשובה הדבר כן
 18 אפשרי, כי אמנם לפי השכל
 19 הדבר תמוה אבל בכוחה של
 20 עבודת התשובה לפעול
 21 ולהמשיך גם את מה שלמעלה
 22 מהשכל.
 23 ועל-פי-זה גמתק ויובן יותר
 24 דבר נוסף שלכאורה דורש ביאור
 25 מה שמפשוטות לשון
 26 הפתוב קדושים תהיו פי
 27 קדוש אני (ולפי פשוטו
 28 פירוש הפסוק הוא שקדוש
 29 אני הוא הטעם
 30 וההסברה על קדושים
 31 תהיו כלומר שהציווי לבני
 32 ישראל "קדושים תהיו" נובע
 33 מכך שהקדוש-ברוך-הוא קדוש)
 34 ומה משמע שהציווי קדושים תהיו הוא שקדושתם של
 35 ישראל צריכה להיות בדומה לקדושתו יתברך, ולכאורה אין
 36 זה יתכן והרי כאמור הפער בין בורא ונברא הוא באין-ערוך וללא כל דמיון
 37 והשוואה, אבל לפי האמור לעיל הדבר מובן פי על-ידי עבודת
 38 התשובה מגיעים לקדושה זו ואכן יש בכוחו של יהודי להגיע
 39 לקדושה הדומה לקדושתו של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו (כביכול). ולקדושתו
 40 מהפירוש ב'יכול פמוני' — אשר בנוסף למשמעות הפשוטה של דברי

ביאור בדרך אפשר

41 המדרש "יכול כמוני" בתמיהה, יש גם פירוש חסיד, יכול פמוני
 42 בנחותא היינו שאכן יש בכוחו של יהודי להגיע לקדושה שתהיה דומה
 43 לקדושה העליונה.
 44 (ה) ויש לומר, דשני הבאורים האמורים לעיל בנוגע להפסוקים
 45 שבהם נרמזות שתי
 46 העטרות שנתן בראש
 47 בניו (אם נכלל בזה גם
 48 הפסוק קדושים תהיו כפי
 49 שמשמע מהמדרש שלפנינו או
 50 שפסוק זה לא נמנה בין שני
 51 הכתרים הללו, כפי שמבואר
 52 ב'לקוטי תורה') ושני
 53 הפרושים ביכול פמוני
 54 (האם הכוונה בתמיהה או
 55 בנחותא), תלויים זה בזה.
 56 דלהפירוש לפי הפירוש
 57 שיכול פמוני הוא בלשון
 58 תמיהה והמדרש בא לומר
 59 שהאדם לא יכול להיות קדוש
 60 בקדושתו של הקדוש-ברוך-הוא
 61 — הקדושה דקדושים
 62 תהיו נכללת בקדושתכם
 63 שלמטה מקדושתי, כי
 64 פירוש זה מדגיש את הפער
 65 וריחוק הערך הגדול בין
 66 "קדושתכם" של בני ישראל
 67 ל"קדושתי" של הקדוש-ברוך-
 68 הוא ולכן קדושים תהיו
 69 הוא בכלל העטרות והוא
 70 אחד משני הכתרים שנתן
 71 בראש בניו, ולהפירוש
 72 אבל לפי הפירוש יכול פמוני
 73 בנחותא המדגיש שכן יכול
 74 להיות דמיון בין הקדושה של הנברא לקדושה של הבורא (כי באמצעות עבודת
 75 התשובה עבודת האדם מגעת ו'נוגעת' עד עצמותו של הקדוש-ברוך-הוא) —
 76 הקדושה דקדושים תהיו היא הקדושה דקדוש אני (שהיא
 77 העטרה שנטל לעצמו) ושניהם שייכים לאותה בחינה עליונה בכתר,
 78 ושתי העטרות שנתן בראש בניו הם והתקדשתם והייתם
 79 קדושים שהם שתי בחינות יותר נמוכות בכתר (כמבואר לעיל בפרשיות).
 80 ומה שכתוב במדרש שהקדושה דקדוש אני היא העטרה

(21) ע"פ לשון הכתוב — איוב ט, יב. (22) יל"ש תהלים רמז תשב. ועוד. וראה ד"ה שובה ישראל תרכ"ט (סה"מ תרכ"ט ע' שלח ואילך). ד"ה טוב וישר תרס"ד (סה"מ תרס"ד ע' רעא ואילך [בהוצאת תשנ"ד — ע' קא ואילך]). ד"ה ביוהשמע"צ תער"ב (סה"מ תער"ב-תער"ו ע' לב). ועוד. (23) מאור עינים עה"פ (מז, ב).